

febrer, i elevar, substancialment, com ha quedat indicat, les corresponents a les màquines de tipus B i molt lleugerament les aplicables a les de tipus C.

L'article segon, encara que estructura d'una manera diferent l'apartat cinquè de l'article tercer del mateix Reial decret llei, en realitat manté el mateix contingut anterior amb l'única novetat d'introduir com a moment de la meritació de la taxa el de l'autorització en l'any en què aquesta es concedeix.

L'article tercer només introdueix a l'apartat sisè del mateix article tercer del Reial decret llei esmentat un nou paràgraf en què es regula el precintament i embargament de les màquines o aparells com a mesura per garantir l'efectivitat de la suspensió temporal o definitiva de l'autorització.

L'article quart, en fi, és el que exigeix que el pagament de la taxa precedeixi la concessió de l'autorització.

A la disposició transitòria s'avança el pagament de la taxa meritada l'u de gener de l'any corrent al pròxim mes de juliol.

Finalment les disposicions finals preveuen la derogació de les normes que s'oposin al que disposa el Reial decret llei i ordenen la seva entrada en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

En virtut d'això i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos, i en ús de l'autorització continguda a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—L'article tercer, apartat quart, número dos, del Reial decret llei setze/mil nou-cents setanta-set, de vint-i-cinc de febrer, modificat pel Reial decret llei nou/mil nou-cents vuitanta, de vint-i-sis de setembre, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Quotes fixes.

En els casos d'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar la quota es determina en funció de la classificació de les màquines realitzada pel Reglament de màquines recreatives i d'atzar, aprovat pel Reial decret mil set-cents noranta-quatre/mil nou-cents vuitanta-u, de vint-i-quatre de juliol, segons les normes següents:

a) Màquines tipus B) o recreatives amb premi: quaranta mil pessetes anuals per màquina o aparell automàtic.
b) Màquines tipus C) o d'atzar. La quota anual a satisfer per màquina o aparell és:

— Màquines accionades mitjançant monedes de cinc pessetes: cinquanta mil pessetes.

— Màquines accionades mitjançant monedes de vint-i-cinc pessetes: seixanta mil pessetes.

— Màquines accionades mitjançant bitllets o altres monedes no especificades anteriorment: setanta mil pessetes.»

Article segon.—L'article tercer, apartat cinquè, del Reial decret llei esmentat a l'article anterior queda redactat del tenor següent:

«Cinquè. Meritació.

U. La taxa es merita amb caràcter general per l'autorització i, si no n'hi ha, organització o celebració del joc.

Dos. Tractant-se de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de joc d'atzar, la taxa és exigible per anys naturals, i es merita l'u de gener de cada any quant als autoritzats en anys anteriors. El primer any la meritació ha de coincidir amb l'autorització, i s'han d'abonar en la seva quantia anual sencera els imports fixats a l'apartat quart anterior, llevat que aquella s'atorgui després de l'u de juliol;

en aquest cas, per aquest any, només s'ha d'abonar el cinquanta per cent de la taxa.

Tres. Reglamentàriament s'han de determinar la forma i el temps en què el pagament s'ha de realitzar en cada cas, així com els supòsits en què és obligatòria la utilització de cartrons i paperetes per a la celebració dels respectius jocs, rifes, tómboles, apostes i combinacions aleatòries, expeditos o estampats pel Servei Nacional de Loteries i numerats correlativament. En aquests casos els cartrons i paperetes esmentats tenen la consideració jurídica d'«efectes estancats».

Article tercer.—A les normes contingudes a l'article tercer, apartat sisè, del mateix Reial decret llei, hi precedeix el número u i shi afegeix un número dos amb la redacció següent:

«Dos. En la taxa que grava l'explotació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar l'efectivitat de la suspensió temporal o definitiva de l'autorització administrativa, a què es refereix el número anterior, s'ha de portar a terme mitjançant el precintament de la màquina o aparell a què es refereixi la infracció. Aquesta màquina o aparell ha de ser així mateix embargada, i queda afecta al pagament de les quantitats que en cada cas siguin procedents.»

Article quart.—L'autorització per a la instal·lació de màquines o aparells automàtics aptes per a la realització de jocs d'atzar ha d'anar precedida del pagament de la taxa fiscal corresponent a l'anualitat corrent.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

La taxa fiscal que grava les màquines i aparells automàtics meritada l'u de gener de mil nou-cents vuitanta-dos s'ha d'ingressar dins els vint-i-cinc primers dies del mes de juliol de l'any corrent.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.—Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Segona.—Aquest Reial decret llei entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

11137 REIAL DECRET LLEI 9/1982, de 30 d'abril, pel qual es modifiquen els articles 23 i 31.2 del Decret 2123/1971, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el text refós regulador del règim especial agrari de la Seguretat Social. («BOE» 114, de 13-5-1982.)

L'article deu punt tres de la Llei general de la Seguretat Social, text refós, aprovat pel Decret dos mil seixanta-cinc/mil nou-cents setanta-quatre, de trenta de maig, estableix que en la regulació del règim especial agrari de la Seguretat Social s'ha de tendir a l'homogeneïtat pel règim general.

Per la seva part, l'article vint-i-cinc punt dos del text refós pel qual es regula el règim especial agrari, aprovat pel Decret dos mil cent vint-i-tres/mil nou-cents setanta-u, de vint-i-tres de juliol, disposa que en cap cas el nivell de protecció dels treballadors per compte propi d'aquest règim especial no ha de ser inferior a l'establert per als treballadors per compte propi de la indústria i dels serveis.

Inclusa pel Reial decret cent setanta-set/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-tres de juny, la prestació d'incapacitat laboral transitòria com a millora voluntària en l'acció protectora del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, resulta oportú considerar la inclusió d'aquesta prestació, així mateix, com a millora voluntària, en l'acció protectora del col·lectiu per compte propi del règim especial agrari, tant en el camp de les contingències generals com en el de les professionals.

En virtut del que s'ha exposat, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos, i en ús de l'autorització continguda a l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.

El número dos de l'article vint-i-cinc del text refós regulador del règim especial agrari de la Seguretat Social, aprovat pel Decret dos mil cent vint-i-tres/mil nou-cents setanta-u, de vint-i-tres de juliol, passa a ser número tres, i en el seu lloc el número dos queda redactat de la manera següent:

«Dos. No obstant el que estableix el número anterior, els treballadors per compte propi del règim especial agrari poden millorar voluntàriament l'acció protectora que aquest règim els dispensa incorporant la corresponent a la contingència d'incapacitat laboral transitòria, en les condicions i amb els requisits que es determinin reglamentàriament.»

Article segon.

El número dos de l'article trenta-u del text refós, al qual es refereix l'article anterior, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Per aquestes contingències, així mateix, s'atorguen les prestacions, tant econòmiques com recuperadores, que es concedeixen als treballadors per compte d'altri, en virtut del que estableix l'article dinou; si bé, la prestació econòmica per incapacitat laboral transitòria s'atorga com a millora voluntària en les condicions que es determinin reglamentàriament, i la quantia de les prestacions de protecció a la família està limitada a la que percebin els treballadors per compte propi en actiu.»

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, trenta d'abril de mil nou-cents vuitanta-dos.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELO Y BUSTELO

11196 *LLEI ORGÀNICA 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge.* («BOE» 115, de 14-5-1982.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

De conformitat amb l'article divuit, u, de la Constitució, els drets a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge tenen el rang de fonamentals, i fins a tal punt apareixen realçats en el text constitucional que l'arti-

cle vint, quatre, disposa que el respecte d'aquests drets constitueix un límit a l'exercici de les llibertats d'expressió que el mateix precepte reconeix i protegeix amb el mateix caràcter de fonamentals.

El desplegament mitjançant la Llei orgànica corresponent, d'acord amb l'article vuitanta-u, u, de la Constitució, del principi general de garantia d'aquests drets inclosos a l'esmentat article divuit, u, de la Constitució constitueix la finalitat de la present Llei.

L'article primer d'aquesta Llei orgànica estableix la protecció civil dels drets fonamentals a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge davant qualsevol gènere d'ingerència o intromissions il·legítimes. Però no pot ignorar que alguns d'aquests drets gaudeixen o previsiblement gaudiran d'una protecció penal. Així ocorre amb el dret a l'honor, emparat per les prescripcions incloses al llibre II, títol X, del Codi penal vigent, i amb determinats aspectes del dret a la intimitat personal i familiar que són objecte d'una protecció d'aquesta naturalesa en el projecte de nou Codi penal recentment aprovat pel Consell de Ministres.

Per això, en els casos que hi hagi la protecció penal, aquesta té aplicació preferent, perquè sens dubte és la de més efectivitat, si bé la responsabilitat civil derivada del delictes s'ha de fixar d'acord amb els criteris que estableix aquesta Llei.

Els drets garantits per la llei han estat enquadrats per la doctrina jurídica més autoritzada entre els drets de la personalitat, qualificació de la qual òbviament es desprèn el caràcter d'irrenunciable, irrenunciabilitat referida amb caràcter genèric a la protecció civil que estableix la llei.

A l'article segon es regula l'àmbit de protecció dels drets a què es refereix. A més de la delimitació que pugui resultar de les lleis, s'estima raonable admetre que, en el que no preveuen aquestes, l'esfera de l'honor, de la intimitat personal i familiar i de l'ús de la imatge estigui determinada de manera decisiva per les idees que prevalguin a cada moment a la societat i pel propi concepte que cada persona segons els seus actes propis mantingui sobre això i determini les seves pautes de comportament. D'aquesta manera, la qüestió es resol a la llei en termes que permeten al jutgador la prudent determinació de l'esfera de protecció en funció de dades variables segons els temps i les persones.

Els drets protegits a la llei no es poden considerar absolutament il·limitats. En primer lloc, els imperatius de l'interès públic poden fer que per llei s'autoritzi expressament determinades entrades en l'àmbit de la intimitat, que no poden ser reputades legítimes. D'altra banda, tampoc no tenen aquest caràcter les consentides pel mateix interessat, possibilitat que no s'oposa a la irrenunciabilitat abstracta dels drets esmentats, ja que aquest consentiment no implica l'abdicació absoluta d'aquests, sinó tan sols el desreniment parcial d'alguna de les facultats que els integren. Ara bé, la llei exigeix que el consentiment sigui exprés, i atesa l'indole particular d'aquests drets, permet que pugui ser revocat en qualsevol moment, encara que amb la indemnització dels perjudicis que la revocació comporti al destinatari d'aquest. L'atorgament del consentiment quan es tracta de menors o incapacitats és objecte de les prescripcions incloses a l'article tercer.

Als articles quart al sisè de la llei es preveu el supòsit de mort del titular del dret lesionat. Les seves conseqüències pel que fa a la protecció d'aquests drets es determinen segons el moment en què es va produir la lesió. Encara que la mort del subjecte de dret extingeix els drets de la personalitat, la memòria d'aquell constitueix una prolongació d'aquesta última que també ha de ser tutelada pel dret, per això, s'atribueix la protecció en cas que la lesió s'hagi produït després de la mort d'una persona a la qual aquesta hagués designat en el seu testament; a falta d'aquesta, els parents supervivents, i en últim terme, el Ministeri Fiscal amb una limitació temporal que s'ha estimat prudent. En cas que la lesió tingui lloc abans de la mort sense que el